

Algoritmy v digitální kartografii

Geometrické vyhledávání bodu

Tereza Kulovaná
Markéta Pecenová

Obsah

1	Zadání	2
1.1	Řešené bonusové úlohy	2
2	Popis a rozbor problému	3
3	Algoritmy	3
3.1	Ray Crossing Algorithm	3
3.2	Winding Number Algorithm	4
3.3	•	5
4	Vstupní data	5
5	Výstupní data	5
6	Aplikace	6
7	Dokumentace	6
7.1	Algorithms	6
7.1.1	getPositionRay	6
7.1.2	getPositionWinding	6
7.2	draw	7
8	Závěr	8
9	Literatura	9

1 Zadání

Vstup: Souvislá polygonová mapa n polygonů $\{P_1, \dots, P_n\}$, analyzovaný bod q .

Výstup: $P_i, q \in P_i$.

Nad polygonovou mapou implementujete následující algoritmy pro geometrické vyhledávání:

- Ray Crossing Algorithm (varianta s posunem těžiště polygonu).
- Winding Number Algorithm.

Nalezený polygon obsahující zadaný bod q graficky zvýrazněte vhodným způsobem (např. vyplněním, šrafováním, blikáním). Grafické rozhraní vytvořte s využitím frameworku QT.

Pro generování nekonvexních polygonů můžete navrhnout vlastní algoritmus či použít existující geografická data (např. mapa evropských států).

Polygony budou načítány z textového souboru ve Vámi zvoleném formátu. Pro datovou reprezentaci jednotlivých polygonů použijte špagetový model.

Hodnocení:

Krok	Hodnocení
Detekce polohy bodu rozlišující stavy uvnitř, vně na hranici polygonu.	10b
Ošetření singulárního případu u Winding Number Algorithm: bod leží na hraně polygonu.	+2b
Ošetření singulárního případu u obou algoritmů: bod je totožný s vrcholem jednoho či více polygonů.	+2b
Zvýraznění všech polygonů pro oba výše uvedené singulární případy.	+2b
Algoritmus pro automatické generování nekonvexních polygonů.	+5b
Max celkem:	21b

Čas zpracování: 2 týdny.

1.1 Řešené bonusové úlohy

1.

2 Popis a rozbor problému

Úloha *Geometrické vyhledávání bodu* se zabývá vytvořením aplikace, která umožní uživateli zjistit polohu jím zvoleného bodu q vzhledem k příslušnému mnohoúhelníku. Jako vhodné řešení bylo vzhledem k náročnosti problému zvoleno opakované určování polohy bodu q a mnohoúhelníku.

Existují dva základní druhy mnohoúhelníků (pro účely této úlohy je nazýváme polygony), konvexní a nekonvexní. Konvexní polygon je takový polygon, jehož všechny diagonály leží uvnitř polygonu a žádná z nich neprotíná jeho hranu. Konkávní polygon tuto podmínku nesplňuje. Pro představu je níže přiložen obrázek obou druhů polygonů.

Obrázek 1: Ukázka konvexního (vlevo) a konkávního polygonu (vpravo) (zdroj)

Z výše uvedeného vyplývá, že bod q může vůči polygonu P zaujímat 4 pozice:

1. Bod q se nalézá uvnitř polygonu P .
2. Bod q se nalézá vně polygonu P .
3. Bod q se nalézá na hraně polygonu P .
4. Bod q se nalézá ve vrcholu polygonu P .

Pro účely této aplikace byly zvoleny výpočetní algoritmy *Ray Crossing* a *Winding Number*, jejichž princip je vysvětlen v následující kapitole.

3 Algoritmy

Tato kapitola se zabývá popisem algoritmů, které byly v aplikaci implementovány.

3.1 Ray Crossing Algorithm

Prvním zvoleným algoritmem je tzv. *Ray Crossing Algorithm* neboli *Paprskový algoritmus*. Svůj název získal po metodě, jež využívá pro nalezení řešení polohy bodu vůči polygonu. Tento algoritmus je primárně využíván pro konvexní polygony, lze ho však zobecnit a využít ho i pro nekonvexní polygony.

Mějme polygon P a daný bod q . Z bodu q ved'me libovolný počet polopřímek (paprsků). Princip algoritmu je založen na vyhodnocení počtu průsečíků k , které vzniknou protnutím paprsků vedených z bodu q s hranami polygonu P . Pro k mohou nastat dvě situace:

1. Hodnota k je rovna lichému číslu $\rightarrow$ bod q se nachází uvnitř polygonu P .
2. Hodnota k je rovna sudému číslu $\rightarrow$ bod q se nachází vně polygonu P .

Základní varianta algoritmu neošetřuje problémové situace, které mohou během výpočtu nastat. Konkrétně se jedná o situace, kdy je bod q totožný s jedním z vrcholů polygonu P nebo pokud bod q leží na jedné z hran polygonu P . Pro eliminaci těchto tzv. singularit je vhodné použít modifikovanou variantu algoritmu, která redukuje souřadnice bodů polygonu k bodu q .

Zjednodušený zápis takto modifikovaného algoritmu lze zapsat způsobem uvedeným níže:

1. Načtení bodů polygonu p_i , počet průsečíků $k = 0$
2. Postupně pro všechny p_i opakuj kroky 3-6
3. Redukce souřadnic bodu p_i k bodu q :

$$x'_i = x_i - x_q$$

$$y'_i = y_i - y_q$$
4. Podmínka $(y'_i > 0) \& \& (y'_{i-1} \leq 0) \parallel (y'_{i-1} > 0) \& \& (y'_i \leq 0)$
5. Je-li podmínka splněna: $x'_m = \frac{x'_i y'_{i-1} - x'_{i-1} y'_i}{y'_i - y'_{i-1}}$
6. Splněno ($x'_m > 0$) $\rightarrow k = k + 1$
7. Výpočet $k \% 2$
8. Vyhodnocení k (liché k : q náleží P , sudé k : q nenáleží P)

3.2 Winding Number Algorithm

Druhý algoritmus použitý v aplikaci je tzv. *Winding Number Algorithm* neboli *Metoda ovíjení*, který je vhodný pro nekonvexní polygony. Princip tohoto algoritmu je založen na součtovém úhlu ω .

Mějme polygon P a bod q , na kterém stojí pozorovatel. Nachází-li se q uvnitř P , pak pozorovatel, který by si přál postupně vidět všechny vrcholy polygonu, se musí otočit celkem o 2π . Výsledkem algoritmu je pak tzv. Winding number ω , které říká, o kolik otáček se pozorovatel otočil:

$$\Omega = \frac{1}{2\pi} \sum_{i=1}^n \omega_i$$

Zde se hodí zdůraznit, že záleží na zvoleném směru otáčení. Otáčeli-li se pozorovatel ve směru chodu hodinových ručiček, úhly se sčítají. V opačném směru se od sebe úhly odečítají a ω by vyšlo záporné. Během výpočtů je také nutno zavést určitou toleranci ϵ , která pokrývá chyby způsobené zaokrouhlováním. Z výše uvedených vztahů vyplývá:

1. $w = 2\pi \rightarrow q$ se nachází uvnitř P
2. $w < 2\pi \rightarrow q$ se nachází vně P

Mezi singularity pro tento algoritmus patří pouze případ, je-li $q \approx p_i$.

Zjednodušený zápis algoritmu:

1. Načtení bodů polygonu, úhel $\omega = 0$, tolerance $\epsilon = 1e - 10$
2. Postupně pro všechny orientované trojice p_i, q, p_{i+1} opakuj kroky 3-5
3. Výpočet úhlu $\omega_i = \angle p_i, q, p_{i+1}$
4. Podmínka (q je vlevo) $\rightarrow \omega = \omega + \omega_i$
5. Jinak $\omega = \omega - \omega_i$
6. Podmínka ($|\omega - 2\pi| < \epsilon \rightarrow q$ náleží P
7. Jinak q nenáleží P

3.3 •

4 Vstupní data

Aplikace požaduje dva druhy vstupních dat:

1. soubor daných polygonů
2. daný bod q

Seznam bodů jednotlivých polygonů je uložen v textovém souboru polygon.txt. Pro vykreslení jednotlivých polygonů v aplikaci je nutno tento soubor do aplikace nahrát pomocí tlačítka *Load*. K vygenerování bodů byla použita online aplikace ze stránek mobilefish.com. Struktura souboru s polygony je následující:

První řádek: počet polygonů v souboru

Sloupec 1: číslo polygonu, jehož součástí daný bod je

Sloupec 2: souřadnice X daného bodu polygonu

Sloupec 3: souřadnice Y daného bodu polygonu

Bod q není součástí textového souboru, do aplikace vstupuje na základě ručního zadání uživatelem. Pro zadání bodu je nutné v aplikaci kliknout na tlačítko *Draw point* a levým tlačítkem myši kliknout do oblasti s polygony.

5 Výstupní data

Výstup z aplikace je

6 Aplikace

V následující kapitole je představen vizuální vzhled vytvořené aplikace tak, jak ji vidí prostý uživatel.

7 Dokumentace

Tato kapitola obsahuje dokumentaci k jednotlivým třídám.

7.1 Algorithms

Třída *Algorithms* obsahuje metody, které určují polohu zvoleného bodu q vzhledem k polygonu. Dále obsahuje pomocné metody pro výpočet úhlu mezi třemi body a na zjištění polohy bodu vzhledem k přímce.

7.1.1 getPositionRay

Metoda **getPositionRay** určuje polohu bodu q vzhledem k polygonu za použití algoritmu *Ray Crossing*. Na vstupu je bod třídy *QPoint* a vektor bodů polygonu. Návrátová hodnota je typu *int*.

Input:

- *QPoint* q
- $std :: vector < QPoint > pol$

Output:

- $0 \rightarrow$ bod se nachází vně polygonu
- $1 \rightarrow$ bod se nachází uvnitř nebo na hraně polygonu

7.1.2 getPositionWinding

Metoda **getPositionWinding** určuje polohu bodu q vzhledem k polygonu za použití algoritmu *Winding Number*. Na vstupu je bod třídy *QPoint* a vektor bodů polygonu. Návrátová hodnota je typu *int*.

Input:

- *QPoint* q
- $std :: vector < QPoint > pol$

Output:

- $0 \rightarrow$ bod se nachází vně polygonu
- $1 \rightarrow$ bod se nachází uvnitř polygonu
- $-1 \rightarrow$ bod se nachází na hraně polygonu

Metoda **getPointLinePosition** určuje polohu bodu q vzhledem k přímce tvořené dvěma body. Na vstupu jsou souřadnice X a Y pro 3 body typu *double*, návratová hodnota je typu *int* podle výsledku.

Input:

- double xq
- double yq
- double $x1$
- double $y1$
- double $x1$
- double $y1$

Output:

- 0 $\rightarrow$ bod se nachází vpravo od přímky
- 1 $\rightarrow$ bod se nachází vlevo od přímky
- -1 $\rightarrow$ bod se nachází na přímce

Metoda **getTwoVectorsAngle** počítá úhel

Input:

-

Output:

-

7.2 draw

8 Závěr

9 Literatura

1. *BAYER, Tomáš. Geometrické vyhledávání bodů* [online][cit. 24. 10. 2018].
Dostupné z: <https://web.natur.cuni.cz>
2. *What is concave & convex polygon?* [online][cit. 23. 10. 2018].
Dostupné z: <https://www.nextgurukul.in>
3. *Record XY mouse coordinates* [online][cit. 23. 10. 2018].
Dostupné z: <https://mobilefish.com/>